

בש"פ 6882/19 - סטיבן אהרונוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6882/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: סטיבן אהרונוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת ד' עטר) במ"ת 42677-04-19 מיום 24.9.2019

תאריך הישיבה: כ"ט בתשרי התש"ף (28.10.2019)

בשם העורר: עו"ד איתרוזין

בשם המשיבה: עו"ד טל (אדיר) כהן; עו"ד יוני חדד

החלטה

נגד העורר הוגש כתב אישום ביחד עם אחרים בעבירות שונות, בזיקה לפרשה הידועה כפרשת "טלגראס". ביום 14.7.2019 ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' בכור), ובגדרה הכרעות בשאלת הראיות לכאורה, לרבות קביעות באשר לאישומים שלגביהם קיימת חולשה בעוצמת הראיות. נקבע, בין היתר, כי קיימות ראיות לכאורה (ללא פגיעה בעוצמה) לביצוע עבירת סחר והחזקה, כמו גם מתן אמצעים לביצוע פשע בצוותא ובנסיבות מחמירות. בנוסף נקבע כי קיימות עילות מסוכנות ושיבוש, וזאת נוכח ניסיון הימלטות. לפיכך, הוחלט כי העורר ישהה במעצר בית עם שעות התאוררות בין השעות 10:00-16:00.

תסקיר שירות המבחן שהוגש בהמשך להחלטת בית המשפט המליץ על ביטול מעצר הבית ועל שהייה במעצר לילי. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ד' עטר), שעמד על מידת המסוכנות שנשקפת מהעורר בהתאם למיוחס לו, ראה להרחיב את שעות התאווורות ל-3 שעות נוספות, כך ששעות התאווורות תועמדנה על השעות 19:00-10:00 בכל יום, וקבע כי לטעמו יש צורך בהדרגתיות קודם להחלטה בדבר ביטולו של מעצר הבית.

על כך מוסב הערר שבפניי.

בא כוח העורר חולק על הכרעת בית המשפט, וסבור כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן במלואה, שכן להשקפתו העורר הפסיק את פעילותו הפלילית בארגון לפני הגשת כתב האישום. עוד הוא עומד על הקושי היום יומי שהתנאים המגבילים מטילים על משפחת העורר ועל יכולתו התעסוקתית. המדינה מצידה עומדת על הקביעות בעניין הראיות לכאורה שיוחסו לעורר, ועל כך שפעילותו הפלילית של העורר נפסקה לאחר שנעצר ברכב בו נתפס סם מסוכן. להשקפת המדינה, הגבלת העיסוק נגזרת מתנאי השחרור בערובה, שאינם מחמירים עם העורר כלל ועיקר.

שקלתי את טיעוני הצדדים. סבור אני כי בשלב הנוכחי אין עילה להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי, שסבר שיש מקום למהלך הדרגתי ביישום המלצת שירות המבחן ואף הרחיב את חלונות התאווורות. יש לזכור כי לעורר מתאפשר לעבוד בליווי אחד המפקחים, ומובן שכל הגבלה היא פועל יוצא של האישומים המיוחסים לו והסיכון הנגזר מכך. בשלב הנוכחי לא מצאתי כאמור כי לא מתקיים מתאם בין התנאים המגבילים לבין החשש ממסוכנות ושיבוש. אין זה מן הנמנע כי בחלוף פרק זמן נוסף יוכל המבקש לפנות לבית המשפט המחוזי ולבקש המשך הקלה הדרגתית בתנאי השחרור.

בכפוף להערוטיי אלה הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, כ"טבת ה'תש"ף (28.10.2019).

ש ו פ ט